

میر نه ورۆزی لورستان

یاسین بانخیلانی

من بۆ خۆم له ناو میژوو ئە دەبیاتی لورستاندا ناوی میر نه ورۆز و گه لێك شاعیری تری ئەو ناوچهی بیستبوو. به لّام به داخه وه سه رچاوه یه کی وام ده ست نه كه وت، كه بتوانم ژیان و به ره می ئەم شاعیره ی تیا بدۆزمه وه، په نگه ته مه لّی و كه مه ترخه می خۆیشم بوو بیّت.

ئەوهی من له ناو میژوو، ئە دەبیات و زمانی لورستاندا تا ئەو جیگایه ی له هزرما ماوه ته نها پاش ناوی ئەو شاعیره یه واته (نه ورۆزی) به لّام پاش ئەوهی دۆستێك دیوانێکی لورپی بۆ هینام تیگه یشتم، كه دوو شاعیر له ناوچه ی لورستاندا هه مان نازناویان هه یه، یه كێکیان: (میر نه ورۆزی لورستان) ه و ئەوهی دیان (ده رویش نه ورۆزی سۆرانی) ه. له نێوان شیعرێ ئەم دوو شاعیره دا جیاوازییه کی ده قۆك (شیوه ئاخافتن) ی به رچاو هه یه، چونكه ده رویش نه ورۆز شیوه نووسینه كه ی زیاتر له زاراوه ی (گۆران) هوه نزیكه و میر نه ورۆزیش وشه گه لی فارسی زۆر له شیعره كانیدا به رچاو ده كه ویت، ئەگه رچی له و دیوانه یدا، كه ئیستا له بهر ده ستی مندایه زیاتر به فارسی شیعرێ گوتوووه و به ره مه فارسییه كانی له له لورپی زیاترن. په نگه هه ر ئەمه ش ئەو شاعیره له شاعیره كانی تری لورستان وهك: (بابه لورپی لورستان، بابه په جه بی لورستان، مه لا په ریشان، بابه تاهیری هه مه دان و بابه نجومی لورستان) و چه ندین شاعیری تری ئەو ناوچه یه جیا ده كاته وه، هۆكه یشی به رای من ئەگه رچی ئیره جیگای نییه په نگه په یوه ندی زیاتری به ئایینی ئەهلی حق و كتیبی پیروزی (سه رئه نجام) هوه هه بیّت، چونكه زۆربه ی شاعیرانی لورستان له ژیر کاریگه ری ئەو ئایینه داو به تاییه تیش (جه لاله خانم) ی دایکی (شاخۆشین) شیعیان نووسیوه.

پیش ئەوهی بچمه سه ر شیعره كانی میر نه ورۆز چه زده كه م ئەوه روونبكه مه وه كاتێك ده لّیم: وشه گه لی فارسی له ناو شیعره كانی میر نه ورۆزدا به زه قی دیارن ده قۆكه سه ره كیه كانی لورپیم له بهر چاو گرتوووه وهك:

ا- مامه سینێ ب- كیوه گیلوج- به ختیارێ د- لورپی ئەسلّ ج- لورپی بچوك

ئەگه رچی هه ریه كێك له مانه ییش چه ندین لقێ تری لّی ده بیته وه، كه به پیوستم نه زانی له سه ری برۆم.

هه لّبژاردیه ك له و شیعرانه ی میر نه ورۆز به لورپی نووسیونی:

* با داوما جامته شن را نبات دیمه چی گیا نمی باران لیوه بیمه

با دامینێ کراسه که تی هه لّداو پانت که وته به رچاوم وهك گیای تینوی شیتّ بۆ بارانم لّیهات بۆت تایه ر به گی جاف ده لّی:

له ئاهی من ترازو دوگمه ی سوخمه ی گولنارین که چی ده ستی له سه ر دانا، له سه یری باغ و به ی کردین

لّیه دا تایه ر به گ هه ناسه ی ئە کاته ئامرازێك بۆ ترازاندنی دوگمه ی سه ر سینه ی ئەو که سه ی مه به ستیتّی، هه تا بتوانیت مه کی ببینیت، به لّام نه ورۆزی با (هه وا) ئە کاته ئەو ئامرازه هه تا دامینێ کراسی ئەو که سه ی مه به ستیتّی هه لّداته وه و پانی نه رم و شلی ببینیت.

* دلکم بی مونس نساو الون برف کهنش و جایی، نو سرش ون

دلم هیشتا له نسی کوی ئه لوه نداو
* زمسونی چونکه سختی زیتری رو
زستانی سهخت زوو برۆ، چونکه
* سوز سی چشی نمیره برارت
ئه ی سه وزه ی چاو رهش، برات نه مرئ
* سفریم د سفره تا ماه نوروز
کاروانیم و له سه فهدام تا مانگی نه ورۆز
* حاجیو حاج میرن مه حج ندارم
حاجیه کان ئه پۆن بۆ حج، من چه جم نییه
* کهکشان برمت، کوه جفت خالت
کاکیشان برۆکانت، په روین خالانت
* روزگار چی باد و باد چی روزگار
پۆژگار چۆن بابو، بایش ئاوا پۆژگار
* کوک کهساری باز اوما و نخجر
ئه ی که وی کۆسار باز بۆ راوت دیت
* چشیات چی چش مار پرونه داره
چاوه کانت وه ک چاوی مار وه هان
* کولائی سیت بونم د برگ پینه
که پریم له گه لای پونگله بۆ دروست کردوی
* میترسم ای کویانه برف بنشینه
ئه ترسم له م کۆساره به فری ببارئ
* ناوتم بخت منه یا هی چینه
نازانم به ختی منه یا هر خوی وایه
* هر گلی که گل چینیش بی و هزاره
هر گولیک، که هه زاران گولچنی بۆ خوی په یدا کرد
* هر مکانی که نداره چش سیاهی
هر جیگایه چاو رهشی لینه بوو
* هر کسی یادم کنه یادش وخیر با
هر که سی یادم بکا یادی به خیر

به فری کۆن نه په ویوه ته وه، تازه شی هاته سه ر
کشتمه برف نساو و سایقه شو
به فری نزارو سامالی شه و کوشتمی
یه پسونه یا دو لیموهی دیارت
ئه و دوو مه مکن یا دوو لیمو له گیرفانتدا
بار الها برسو سالن و بی روز
به لکو خوا بیبات و بیهینیت یه ک سال به یه ک پۆژ
حج مه زولف تونه دس وش بیارم
چه چی من زولفی تویه، کاتیک دهستی پیا دینم
زل روز چشیات، قرص مه جمالت
ئه ستیره ی گه لاویژ چاوانت، مانگیش روخسارت
روزگار چی باد صرصر میگواره
به لام پۆژگار ئه مینیت و بای زه به ن تیپه ر ئه بیت
ار وفاداری کنج خلوتی بیر
ئه گه ره وفاداری خۆت په نهان بده و کونجی بگره
و هر که سیل بکنی نجات نداره
نیگای هر که سی بکن پزگاری نابئ
چشیات دنارکی افوو نوینه
هه تا هه تاو چاوانی نازکت نه بیینی
بادو بوران ورکنه کس کس نوینه
بییته کرپوه و که س که س نه بیینی
هر کجا پا مینیم سیا زمینه
بۆ هر کوی ئه پۆم چاره ره شییه
او گلن پریش کنید که بو نداره
بیگومان ئه و گوله بونی نامینئ
او مکانن در کنه باد فنائی
با ئه و جیگا به فه نا چی
سی دیار دوس روم او سرو دنیا
بۆ دیداریش ده گه یه وه به یه ک له و دنیا

له كۆتاييدا هەر ئهوهنده ماوه بيليم: من نه هاتوم به يته كان وهرگيراني پيتي بکه م و له بهر (وهزن و قافيه)
ناوه پوکي شيعره كان بکوژم، ئه وهنده ي توانيمه ناوه پوک و مه به ستي شيعره کانم وهرگيرپاوه، ئه گه ر که م
کورتیه کيش هه بیت به دلکی فراوان و گه وره وه لیم بگرن و بم به خشنز

سه چاوه

ديوان مير نوروژ، شاعر معروف لرستان (بتصحيح و اهتمام : اسفنديار عضنفري امرائي. چاپخانه خودکار-

دانش خرم اباد ۱۳۴۷